

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"י מהל
שכירות ל"ד טמ
עשין טע טע טע
סמון טע טע כ:
פ"ב ב ג ד מ"י פ"ה
מהלכות אריות הל'
כ סמון עשין חמ טע טע
הר"י ס"י ח טע טע טו
וכס"ד:
פ"ב ח מ"י טע טע הל'
א סמון טע טע טע
הר"י סמון טע טע טע
פ"א ח מ"י פ"ו מהל'
מכירה הללכ נ סמון
לאין ק טע טע טע טע
לג טע טע פ:

האיש מקדש פרק שני קידושין

מח:

לפיכך שמעמידה בה עבודת כוכבים
גמ' דאם ענין שצרו מותר ומפרש
לשכירות ממחילה ועד סוף ואימת קמיחטק
במקום אחרון ובמקום
אחרון לית בה שיה פרוטה ש"מ דהכי
הילכתא דליכא מאן דפליג

אינה לשכירות אלא בסוף ומר סבר ישנה
לשכירות מתחלה ועד סוף ואיבעית אימא
דכ"ע ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף
ומקדש במלוה אינה מקודשת והכא באומן
קונה בשבח כלי ומר סבר "אין אומן קונה
בשבח כלי" ואי בעית אימא דכ"ע אין אומן
קונה בשבח כלי וישנה לשכירות מתחלה
ועד סוף ומקדש במלוה אינה מקודשת
והכא במאי עסקינן כגון שהוסיף לה נופך
משלו דמר סבר דעתיה אמלוה ובפלוגתא
אפרוטה ומר סבר דעתיה אמלוה ובפלוגתא
דהני תנאי דתנאי בשבך שעשיתי עמך
אינה מקודשת בשבך שאעשה עמך מקודשת
ר' נתן אומר בשבך שאעשה עמך אינה
מקודשת וכל שבך בשבך שעשיתי עמך
רבי יהודה הנשיא אומר באמת אמרו רבין
בשבך שעשיתי בין בשבך שאעשה עמך
אינה מקודשת ואם הוסיף לה נופך משלו
מקודשת בין ת"ק לרבי נתן איכא בינייהו
שכירות בין רבי נתן לר' יהודה הנשיא איכא
בינייהו מלוה ופרוטה מר סבר מלוה ופרוטה
דעתיה אמלוה ומר סבר דעתיה "אפרוטה:

מתני' ההתקדשי לי בכום זה של יין ונמצא
של דבש של דבש ונמצא של יין בריוני
זה של כסף ונמצא של זהב זהב ונמצא
של כסף על מנת שאני עשיר ונמצא עני עני
ונמצא עשיר אינה מקודשת ר"ש אומר אם
המעה לשבח מקודשת: גמ' וית' התקדשי
לי בכום זה תני חדא בו בכמה שבתוכו ותניא
אידך בו זה תני אידך שבתוכו ותניא אידך
במה שבתוכו ולא בו ולא קשיא: הא במאי
הא בחמרא הא בציהרא: אם המעה לשבח
הרי זו מקודשת: ולית ליה לר"ש סתוין
ונמצא חמוץ חמוץ ונמצא יין שניהם יכולין
לחזור בהם אלמא איכא דניחא ליה בחלא
ואיכא דניחא ליה בחמרא הכא נמי איכא
יניחא ליה בכספא ולא יניחא ליה במה איכא
אמר רב שישו בר אשי אשכחתי לאבוי
דיתוב וקמסבר ליה לבריה הכא במאי
עסקינן כגון שאמר לשלוחו הלויני דינר
של כסף ולך וקדש לי אשה פלונית והלך
והלוה של זהב מר סבר קפידא ומר סבר
מראה מקום הוא לו אי הכי התקדשי לי
התקדשי לו מיבעי ליה המעה לשבח המעוה
לשבח מיבעי ליה נמצא מעיקרא נמי דוהב
הוה אלא אמר רבא דאני וארי שבחבורה
תרגימנא ומנו ר' חייא בר אבין הכא במאי
עסקינן כגון שאמרתי היא לשלוחה צא וקבל
לי קדושי מפלוני שאמר לי התקדשי לי

בדינר של כסף והלך ונתן לו דינר
מראה מקום הוא לו ומאי נמצא ציור
בבלייתא אמר אבוי ר"ש ורשב"ג
ור"א כולוהו סבירא להו מראה מקום הוא
לו ר"ש הא דאמרן רשב"ג רתנן
לעשות לו דבכר הקל ועשה לו דבכר כבד
דאין זו שניו ולא א"ל דכר הקל אלא להראות
לו מקום הוא לו

הוא פליג ר"ש אלא כגון דהוה טעות
גבי דידיה דאמר לשלוח כו' ס"ק
סבר קפידא היא ולא יניחא ליה
לתת לה זהב ואין זה לשלוח בזה
ורכי שמעון סבר מינח ניחא ליה
דחשיבותא היא גביה וסוף דקאמר
ליה דינר כסף מראה מקום הוא לו
להקל עליו ולומר אל איני יכול להלוות
לי דינר זהב מלוה לי דינר כסף: אי
הכי. דשליח קדשה לו התקדשי לו
מיבעי ליה ועוד אס טעות גביה הוא
זה הטעוה מצעי ליה ועוד נמצא של
זהב דקמני מאליה היא מעיקרא לו
יהייה בחזקת זהב יהייה: קפידא.
מקום היא לו. אף אלא לא יתן אלא
כסף קבלה ומיניה היכא דטעמי איהי
גופה לא פליג ר"ש: ומאי נמצא. הא
מעיקרא הכי הוה: דהוה צייר כבלייתא.
שגתנו לשלוח היה לרזר כממרטוט
ומאלתו של זהב: כולוהו סבירא להו
מראה מקום הוא לו. האומר לשלוחו
גט

מוסף הש"ס

א) לקמן טו כ"ד מהל
ק' ערין י"ג. ב) כ"ד מהל
כ"ד מהל. ג) ונכ"ד מהל
היכנס: ד) דכ"ד מהל כ"ד מהל
ד) ו' ח"ס' ל' טל' ט' ד"ה
והילכתא. ה) ח"ס' מהל
דקדושין פ"ה ח"ב ו' ושי'
ו) ל' טל' מ'. ושי'
ז) ח"ס' מהל דקדושין פ"ב
ח"ג. ח) ח"ב' מהל
ט) ונכ"ד מהל טקף: י) ח"ס' מהל
ל' מהל ח"ב' מהל ח"ג
כ) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ד) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ה) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ו) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
י) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יא) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יג) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יד) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
יט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כ) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כא) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כג) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כד) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כה) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כו) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ל) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
מ) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
נ) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ס) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סא) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סג) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סד) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סה) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סו) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סז) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סח) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
סט) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'

הנהגות הב"ח

א) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'

מוסף רש"י

אינה לשכירות אלא
לכסף. ב) מהל ח"ג ו' ושי'
יהיה הלך לא מלוה
הוא וי"ב צ"ג. כ) ח"ס' מהל
במאי נפך (כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
שכיר שיה כהוה שכירות
זו משתלמת שיה שיה
אחרת (כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
סבר אומן קונה בשבח
כלי. וי' ח"ב' מהל ח"ג ו' ושי'
מקדש כמחלה דלת ליה
בנייהו אש"ס טל' טל' טל'
מקום אחר. וי"ב ח"ב' מהל ח"ג ו' ושי'
אין קנין קונה בשבח
עד שיעד מקום אחר
ליה (כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
מלוה ח"ג ו' ושי'
פרוטה. כ' ח"ב' מהל ח"ג ו' ושי'
פרוטה דעדיה דעתיה
אפרוטה. ומקדשה לה
קנין פרוטה. דקדושי
אס' וי' ל' כ' כ' טל' טל'
בשבך שעשיתי
עמך. התקדשי לי אינה
מקודשת. הילול וכו'
המחיר לה וכו' מלוה נכס
בשבך שאעשה
עמך אפרוטה. ומקדשה
דקדשי ר' נתן סינה
לשכירות מתחלה ועד
סוף וכל פרוטה ופרוטה
היא לה מלוה. וכל שבך
בשבך שעשיתי עמך.
דמיס שבחיו לה סוף
שכרו עליה כמלוה. ושי'
ואם הוסיף לה נופך
משלו מקודשת. דקדשי
מלוה ופרוטה דעתיה
אפרוטה. וי"ב ח"ב' מהל ח"ג ו' ושי'
ל' ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
דדעתיה אמלוה. ושי'

מוסף תוספות

א) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'

מוסף רש"י

א) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'

מוסף רש"י

א) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
ב) ח"ס' מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'
כ"ד מהל ח"ג ו' ושי'

אית דנסי' ציהרא ציר של דגים. ומאי נמצא. דהא מעיקרא חבי הו'. צייר בבלייתא. כיון כסרין. ואמר לשלוח הנה פלונית מקדשת לי בזה. ואי קפידא הוי איני שלוחה אלא לקבל לה קרישין של כסף. אבל אס' היא עצמה קבלה קרושיה הוהיל ואמר לה בזה הריא מקודשתא * ואע"פ שהיא חושבת לה שהוא מתנה אחר שדברים שכלב אינן דברים. והלכתא כתיב דקפידא הוי רקס ליה ר' שמעון בשעת.

ילקח ממ. ב' * אשוי מונן אדרבא בנת' נפשת דאיהה ממדנת' משום דאיכא דניחא ליה בכספא וכו'. וכו' (ד"ו)